

128. Dájúdájú òjísé kan ti wáá bá yín láti ara yín, ohun tí ó n kó ìpalára bá yín jé ohun tí n bà á nínú jé, ó jé olùtara (láti fí yín mọ̀nà), olójú-àánú àti aláànú jùlọ̀ ni fún àwọn olùgba (Allaahu) gbọ.

129. Bí wọn bá sì pèyìndà (tí wọn kò gbàgbọ̀) wí pé: Allaahu ti tó fún mi. Kò sí olùjòsinfún miiran àyàfí Òun. Òun ni mo gbékèlẹ̀, àti pé Òun ni Olúwa tí Ó ní Al-Arṣu tí o tóbi jùlọ̀.

SUURATU YUUNUSA (10)

Ó sọ kalẹ̀ ni Makkah

Aáyàa rẹ̀ jẹ ọgọ̀rùn-un àti mèsàn-án (109)

Ní orúkọ Allaahu, Ọlópọ̀ àánú, Aláànú jùlọ̀.

1. *Alif, Laam, Ra* (Allaahu ni O mọ̀ ìtumọ̀ wọn). Awọn wọnyẹn ni àmì Ìwé-Mímọ̀ (Al-Kur'aanu) tí ó kún fún ọgbọn tí ó ga jùlọ̀.

2. Njẹ̀ iyàlẹ̀nu ni ó jẹ fún àwọn ènìyàn pé A ẹ̀ ẹ̀ṣẹ́páyá fún ọkùnrin kan nínú un wọn pé ki ó máa kílọ̀ fún àwọn ènìyàn, ki ó sì máa fún àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ̀ níróò idùnnú pé wọn ní ipò àpónlẹ̀ lódò Olúwaa wọn? Àwọn olùsàìgba (Allaahu) gbọ̀ wí pé: Dájúdájú ọ̀pídán tí ó fojú hàn kedere ni (ọkùnrin) yìi.

3. Dájúdájú Olúwaa yín ni Allaahu, Èni tí Ó dá àwọn sánmọ̀ àti ilẹ̀ ni ọjọ̀ mífà, lẹ̀yìn nàà Ó gúnwà lóri Al-Arṣu, Ó n ẹ̀ àkóso gbogbo nìkan. Kò sí olùṣipẹ̀ kan àyàfí pẹ̀lúu iyònda Rẹ̀. Iyẹn ni Allaahu, Olúwaa yín; nítorí nàà ẹ̀ máa sìn Ìn. Ẹ̀ kò ní ẹ̀ irántí ní?

4. Ọ̀dọ̀ Rẹ̀ ni gbogboo yín pátápátá yóò padà sí. Ọ̀dodo ni iléríi Allaahu, dájúdájú Òun ni Ó pilẹ̀ didá ẹ̀dà, lẹ̀yìn nàà Òun ni yóó dá a padà ki Ó le san ẹ̀san fún àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ̀ tí wọn sì ẹ̀ ẹ̀ṣẹ́ rere pẹ̀lúu síṣe déédé. Sùgbọ̀n àwọn tí wọn sàì gba (Allaahu) gbọ̀, omi gbígbóná ni yóó wà fún wọn ní mímu àti iyà ẹ̀lẹ̀ta-eléro fún síṣàìgbàgbọ̀ wọn.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

سورة يونس

مكية وآياتها تسع ومائة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٨﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِندَ رَبِّهِمْ ﴿١٢٩﴾ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣٠﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ؕ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ؕ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٣١﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ؕ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١٣٢﴾